

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ }

Allah, sizlerden îman edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslâm'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaadetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

Ra'y-uş Şa'b Gazetesi'nde Ekonomist Hasen Sâti ile Yapılan Röportajda Geçenlerin Bir Kısımına Reddiye (2-2)

H. 29 Şa'bân 1428
M. 11 Eylül 2007

Üstaz Kardeş, Ra'y-uş Şa'b Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni'ne,
Üstaz Kardeşler, et-Tâhir Ebu Cevhera ve Eşraf AbdulAziz'in dikkatine,
es-Selâmu Aleykum ve Rahmetullah,

Gazeteniz Ra'y-uş Şa'b'ın [رَأْيُ الشَّعْبِ] H. 28 Şa'bân 1428 el-muvâfık M. 10 Ekim 2007 tarihli 578 sayılı baskısında geçen röportajda, Sayın Hasen Sâti [Allah ona mağfîret etsin] Hilâfet Nizâmı'nı "gerici" olarak tanımladı. Kendisine yöneltilen, "Yönetim nizâmı olarak İslâmî Hilâfet Nizâmı hakkındaki görüşünüz nedir?" sorusuna cevap olarak şöyle dedi: "Siyâsî bir nizâm olarak İslâmî Hilâfet gericilik sayılır..." Bu çirkin söze karşılık derim ki: Nasıl olur da bir Müslüman, İslâm'ın farzlarından bir farzı, hatta farzların tâcını gericilik ile tanımlamaya cüret edebilir? Kerîm üstaz bilmez mi ki siyâsî bir nizâm olarak İslâmî Hilâfet, beşer mahsulü değildir, bilakis o ancak Ümmet'in vâkıa zemininde kurmaktan geri kalması halinde günahkâr olacağı şer'î bir hüküm ve vecibedir? Muhakkak ki Hilâfet'in ikâmesinin farziyeti, dinen bilinmesi gereken zarûretlerdendir. Ancak bizim Hilâfet farızasını ispata yönelten unsur, Batı'nın Müslümanların evlatlarının akıllarına tahakküm ettiği öyle bir zamanda yaşıyor olmamızdır ki hem onlar Batı'nın gördüğünden başkasını görmez hale gelmişlerdir, hem de dînin sâbiteleri ve zarurî ilimleri, ispata ve açıklamaya muhtaç hale gelmiştir. Buradan hareketle, hakkı hak olarak ortaya çıkarmak ve bâtılı bâtil olarak ortadan kaldırmak üzere ve herkese faydalı olması için, Hilâfet farızasına ilişkin bazı deliller sunacağım ki {لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ} "**Helâk olan beyyine ile helâk olsun, hayat bulan da beyyine ile hayat bulsun.**" [el-Enfâl 42] Hilâfet farızasına ilişkin deliller; Kitâb, Sünnet ile İcmâ-us Sahâbe'den derlenmiştir. İşte bunlardan bazıları:

1. Allahu Te'alâ, Kitâb-il Azîz'inde Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e hitâben şöyle buyurmuştur: وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعَةً "Sana da Kitâb'ı [Kur'ân'ı], kendisinden önceki kitâbları tasdik edici ve üzerine müheymin (koruyucu ve şahid) olarak hak ile inzâl ettik. Aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet ve Sana gelen haktan (sapıp da) sakın onların hevâlarına tâbi olma! Her biriniz için bir şeriat ve bir minhâc kıldık." [el-Mâide 48] Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e hitap, -kendisine has kılan bir delil vârit olmadıkça- ümmetine hitaptır. Burada bunu kendisine has kılan bir delil vârit olmamıştır ki bu durumda İslâm esâsı üzere yönetimi ikâme etmeleri için Müslümanlara da bir hitap olmaktadır. Bu da Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] Hilâfet Nizâmı olarak tarif ettiği İslâm Sultânı'nı ikâme etmedikçe olmaz.
2. Sahîh-i Muslim'de, Abdullah ibn- Amru ibn-ul Ass'tan Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle dediği rivâyet edilmiştir: "Her kim itaatten elini çekerse, Kıyâmet Günü'nde lehine hiçbir delil bulunmaksızın Allahu Te'alâ'nın karşısına çıkar. Her kim de boynunda bey'at olmadan ölürse câhiliye ölümü ile ölmüş olur." Yine Sahîh-il Buhârî'de, Ebu Hurayra [RadiyAllahu Anh]'ten Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle dediği rivâyet edilmiştir: كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمْ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ قَتْلُكُمْ، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: فَوَا بِنَبِيَّةِ الْأَوَّلِ، وَأَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ "İsrâiloğulları, Nebiler tarafından siyâset ediliyordu (yönetiliyordu). Bir Nebî vefât edince,

bir diğer Nebî ona halef oluyordu. Artık Benden sonra Nebî yoktur. Halifeler olacak da çoğalacaklardır.” Dediler ki: “Öyleyse bize ne emredersiniz?” Dedi ki: “**Önceki ilk bey’atinize sadâkat gösterin ve onlara haklarını verin. Muhakkak ki Allah, yönettikleri hakkında (ne yaptıklarını) onlara soracaktır.”**

3. Sahâbe [Rıdvânullahi Aleyhim] yönetiminde ve sultanda Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’e halef olacak bir Halife’nin ikâmesi edilmesi gerektiği üzerinde icmâ etmişlerdir. Kezâ vefatından sonra her bir halifeye halef olacak bir halifenin ikâmesi edilmesi gerektiği üzerinde de icmâ etmişlerdir. Defnine muktedir oldukları halde, Rıdvânullahi Aleyhim’in Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in cenâzesinin defnini üç gün ve iki gece ertelemeleri de bu icmâyı vurgulamaktadır. Nitekim onlar, cenâzeyi defnetmenin muaccel farzlardan olduğunu bilmelerine rağmen, Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’e yönetiminde ve sultanda kimin halef olacağı ile, Ebu Bekr [RadiyAllahu Anh]’e bey’at edilinceye kadar meşgul olmuşlardı. İşte bu, bir Halife nasbetmenin, - Habîb-il Mustafâ [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in cenâzesi de olsa- cenâzenin defninden daha evlâ olduğuna dâir bir Sahâbe İcmâ’ıdır. Sonra dünya ve Âhiretin bütün işlerinde dînin ikâmesi ve şer’i ahkâmın infâzı, hem sübûtu kat’i, hem de delâleti kat’i delîl ile Müslümanlar üzerine farzdır. Bu farz da, sultân sahibi bir yönetici - ki Halifedir-olmadıkça tamamlanamaz ve bu Halife de tüm dünya çapında birden fazla olamaz. Ebu Sa’îd-il Hudrî, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in şöyle dediğini rivâyet etmiştir: **إِذَا بُويعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَأَقْتُلُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا** **“İki Halifeye bey’at edildiğinde onlardan diğerini (ikincisini) öldürün!”** Ümmet’in önde gelen âlimlerin ve güvenilir fakihlerine gelince; hepsi de Hilâfet farızası ve tek oluşu üzerinde görüş birliğine varmışlardır. İmâm el-Cezîrî’nin, “el-Fıkh ale’l Mezâhib-il Erba’a” [Dört Mezheb Fıkhı] isimli kitabında şöyle geçmiştir: **“İmamlar (mezhep imamları) [Rahimehumullahu Te’alâ] hem imâmın (halifenin) varlığının farz olduğu ve Müslümanların, dînin şiarlarını ikâme edecek, zâlimlere karşı mazlumlara insaf edecek bir imâmın (halifesinin) bulunmasının kaçınılmaz olduğu, hem de ister müttelik olsunlar, ister müteferrik olsunlar, tüm dünyada aynı anda Müslümanların iki imâmının (halifesinin) bulunmasının câiz olmadığı üzerinde ittifak etmişlerdir.”**

Şer’î yönden böyledir. Vakıa yönünden ise şöyledir; İslâmî Ümmet, fikrî, kültürel, sınaî ve ilmî yönden en parlak dönemlerini, gerek hadârat gerekse medeniyet açısından on üç asrı aşkın bir süre boyunca birinci devlet olan Hilâfet Devleti’nin gölgesinde yaşamıştır. Müslümanların, Avrupa’daki, Asya’daki ve Afrika’daki izleri buna tanıklık etmektedir. Zira Müslümanlar, Hilâfet Devleti’nin gölgesinde saati icât ettiler ve o vakitte Avrupa’nın en büyük kralı olan Şarlman’a hediye ettiklerinde ileri gelen yardımcılarının onun kötü ruhlar ve cinlerle dolu olduğunu zannetmişlerdi. Müslümanlar, Hilâfet Devleti’nin gölgesinde ilk devâsa topları icat ederek Konstantiyye’nin [İstanbul’un] surlarını yerle bir ettikleri bir sırada Avustralyalı bir mühendis, bunu yapmayı Roma Papası’na önerdiği halde o bunu şeytanın işlerinden bir iş deyip reddetmişti. Yine M. 16. asırda Fransa Kralı esir düşünce imdât çağrısında bulunmuş, İslâmî Hilâfet dışında sığınacağı âdil bir güç bulamamıştı. Bunun üzerine Müslümanların Halifesi Kânunî Sultan Süleymân Hân’a sığınmış, o da sahip olduğu devletlerarası güç ile onu esâretten kurtarmıştı. Hilâfet döneminde Amerika Birleşik Devletleri, tutuklularının serbest bırakılması ve gemilerinin Atlas Okyanusu’ndan ve Akdeniz’den güvenle geçebilmesi karşılığında Halife III. Selim’in Cezayir vâlisine 642,000 altın dolar para ödemiş, senelik 12,000 altın Osmanlı lirası vergi ödemeyi de kabul etmişti. H. 21 Safer-ul Hayr 1210 el-muvâfık M. 05 Eylül 1795’te imzalanan bu muâhede ile Amerika ilk kez kendi dilinin dışında Osmanlı Devleti’nin dili ile bir muâhede imzalamak zorunda kalmıştı.

İslâmî Ümmet Hilâfet müddetince tek bir Ümmet iken, Hilâfet’in yıkılmasından sonra kendi işinin sahibi olmayan ve otoriteleri, Allah’ın hükümlerini küfür nizâmları, İslâm’ın çözümlerini de Sömürgeci Kâfirin icâdı olan beşerî kanunlar ile değiştiren Sömürgeci Kâfirin elindeki kıytırık devletçikler bünyesindeki ulus-devletler ve topluluklar haline geldiler. Hilâfet Devleti’nin gölgesinde, zekât kabileleri ülkenin doğusundan batısına dek gezip fakirleri ve miskinleri araştırdıkları halde uzun süre zekât verecek kimse bulamazlar da zekât mallarını Beyt-ul Mâl’e iade ederlerdi, ama bugün Müslümanların malları, servetleri ve kaynakları, insanları açlığa, fakirliğe, sefâlete ve rezâlete mâruz bırakan Sömürgeci Kâfirin yağması haline dönüşmüştür. Yine Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] **“İmâm [Hâlîfe] ancak bir kalkandır, O’nun arkasında savaşırlar ve O’nunla korunulur.”** kavli ile Halifenin Müslümanlar için bir kalkan ve koruma olduğunu doğrulayan Hilâfet Devleti’nin gölgesinde Müslümanların canları ve ırzları korunurdu da Halife, tek bir Müslüman hanımın çağrısı üzerine ordusunu ederd, ama bugün hor ve hakir bir ortamda milyonlarca Müslüman çılgınlık atar, feryatlar ederken imdatlarına koşacak hiç kimse bulamaz hale gelmişlerdir. Bir yandan Irak’ta, Afganistan’da, Çeçenistan’da Müslümanların ırzları ayaklar altına alınıyor, öte yanda Irak’ta, Lübnan’da, Filistin’de, Sudan’da, Keşmir’de ve daha nice beldelerde Müslümanların canlarına kıyılıyorken, Müslümanların başındaki yöneticiler kör, sağır, dilsiz kesilir olmuşlardır.

Gericilikle tanımladığın Hilâfet, Ey Kerim Kardeş, artık Kâfirlerin ve parazit devletçiklerinin uykusunu kaçırırken, özü sözü dosdoğru takvâ sahibi Müslümanların ümitlerini yeşertmektedir. Bu hususta; asrımızın en büyük Fir’avnu olan Bush’un, birkaç gün önce Amerikalı muhârip gazilerin kutlamalarında İspanya’dan

Endonezya'ya uzanacak bir İslâmî Hilâfet kurulmasından duyduğu korkuyu ifade eden sözleri, bunun yankısıyla Fransa'nın yeni Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin dış politikasının kilometre taşlarını ortaya koyduğu konuşmasında, Endonezya'da İslâmî Hilâfet'in yeniden kurulmasına ilişkin konferanstan duyduğu korkuyu sözlerine yansıtması ve Harvard Üniversitesi'nden bir profesörün, Müslümanların nihâî hedefinin dünyayı "arındıracak" ve yeni bir dünya düzeni olacak şekilde İslâm Dünyası'nda Hilâfet'i kurmak olduğu mülâhazası, fazla söze gerek bırakmamaktadır. قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ "De ki: Kininizle (kahrolup) geberiverin! Şüphesiz Allah, kalplerin özünü tam bilendir." [Âl-i İmrân 119]

Muhakkak ki Ümmet gericiliğe, Ey Kerim Kardeş, İslâm'dan ve hükümlerinden geri kaldığı gün maruz kalmış, Ümmet'e fakirlik, cehâlet, geri kalmışlık, parçalanmışlık, bölünmüşlük, egemensizlik getiren beşerî nizamların serabı peşinde onlarca yıl koşmuştur. O kadar ki Müslümanların istisnâsız tüm beldeleri, siyâsî, ekonomik, kültürel, fikrî ve askerî olarak Batılı Sömürgeciliğin istilasına uğramıştır. Böylece akıllar donuklaşmış, gözlere perde çekilmiş ve kalpler endişe ve şüphe ile dolmuştur. Öyle ki kimileri ilerlemeyi, kusursuz gözlerin yanılmadığı mevcut gericilikte görürlerken Hilâfet'i de karanlık ve gericilik gibi görür olmuşlardır. Oysa bu, Habîb-il Mustafa [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] dâveti ile geldiği vakit Mekke'den doğup dünyanın dört bir köşesine yayılan, insanları cehâletin karanlığından ve geri kalmışlığından ilmin ve hidâyetin genişliğine taşıyan nûrdur. Nitekim Ümmet, o parlak Hilâfet dönemlerinde, her alanda, tıpta, astronomide, mühendislik ve mimarlıkta ve diğer pek çok alanda nice âlimler yetiştiriyordu. Avrupa Ortaçağ karanlığı ve cehâleti içerisinde gömülü halde yaşarken, Müslümanlar Kurtuba, el-İskenderiyye, el-Ezher ve diğer üniversitelerinde nice bilim dallarında yeni ufuklar açıyordu.

Demek ki, Ey Kerim Kardeş, Ümmet'in mâruz kaldığı gericilik, İslâm'ın ve devletin gölgesinde yaşadığı için değildir, bu gericilik ancak Hilâfetini kaybettiği gün başlamış, gelenin gidenin vurduğu, korumasız ve savunmasız bir halde şeytan çarpmış kimselere döndük. Lakin Allah'a hamdolsun ki geçen onca yıldan sonra Ümmet; bu zilletten, horluktan ve geri kalmışlıktan; İslâm'ın devletini, Nebî [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in ﷺ "Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhâcı üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır." kavliyle âhir zamanda kurulacağını müjdelediği Hilâfet Devleti'ni kurarak İslâm'a geri dönüşünden başka hiçbir çıkış yolu olmadığı hakikatine ulaşmıştır. Kuşkusuz bizler kusursuzca görüyoruz ki zaman Hilâfet zamanı, vakit Hilâfet vaktidir. Nebiyy-ul Kerîm [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in vaadine inancımızla insanlara, Konstantiniyye'nin fethi gibi Roma'nın da mutlaka fethedileceğini, fethedilmelerinden sonra Küfrün başkentlerin semâlarında dalgalanmak üzere Ukab râyesinin mutlaka yükseltileceğini, küstahlar zümresinin çok yakında Allah'ın izniyle Halîfenin ayakları altında mutlaka ezileceğini, malı sayarak değil mutlaka avuç avuç dağıtacağını, zâlimlerin, tembellerin ve medya organlarındaki yalancıların tir tir titreyerek "Ah keşke biz de Hilâfet'in ikâmesi için çalışanlar ile beraber bir yol tutsaydık" diyeceklerini müjdeliyoruz. وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ "Şüphesiz bu, Allah için hiç de zor değildir." [İbrâhîm 20]

Son olarak; senin için Allah'tan mağfiret diliyoruz, Ey Üstaz Kardeş Hasen, ve vukuu bulan bu büyük günahtan ötürü seni tevbe etmeye çağırıyorum. Çünkü sen Hilâfet'i gericilikle tanımlamakla, hem Hulefâ-ir Râşidîn'in vasfını gericilikle ithâm etmiş oldun, hem onlara iftira etmiş oldun, hem de onların şânını küçük düşürmüş oldun. Onlar ki Nebîmiz Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'den sonra mahlûkâtın en büyükleridirler. Ben, insanların âvâmından olan bir Müslümanın bile bir gün gelir de böylesine münker bir söz sarf edeceğini sanmazken, -bazıları ciddiyetle çalışmasa da- hepsi de İslâm Devleti'ni ikâme etmek ve Allah'ın Dînini yeryüzüne yerleştirmek gâyesi taşıyan İslâmî hareketlere mensubiyeti ile tanınan biri, nasıl olur da böyle bir söz sarf eder?! Allah Subhânehu'dan bizleri, Râşidî Hilâfet'i ikâme ederek İslâmî hayatı yeniden başlatmaya muvaffak kılmasını niyaz ediyorum, tâ ki boynumuzdan Cahiliye ölümü günahını kaldırabilelim. Muhakkak ki O, buna Velîdir ve buna Kâdirdir.

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Resmî Sözcüsü
Sudan Vilâyeti

Adres: East Malik Street, Imarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum / Sudan

Tel (Mobil): +(249) 012-24-01-43

Web: www.turkiye-vilayeti.org

E-mail: spokman_sd@dbzmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | http://radio.hizb-ut-tahrir.info